

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že se žalovaná dopustila nesprávného právního posouzení, když shledala, že se v projednávaném případě nejednalo o „soudní řízení“ ve smyslu čl. 4 odst. 2 nařízení 1049/2001/ES, neboť se nejednalo o dokument „připravený pro účely soudního řízení“. Po právní stránce měla žalovaná dospět k závěru, že se tato výjimka uplatní.
2. Druhý žalobní důvod, uplatňovaný vedle prvního žalobního důvodu nebo podpůrně k němu, vychází z toho, že z právního hlediska je právně přípustný jen takový výsledek náležitého poměření zájmů v rámci ochrany „obchodních zájmů“ podle čl. 4 odst. 2 nařízení 1049/2001/ES, který spočívá v rozhodnutí dokumenty nezpřístupnit, a to vzhledem k (i) důležitosti soukromého zájmu žalobkyň na zamezení jejich zveřejnění a (ii) pouze neurčitému a obecnému veřejnému zájmu na jejich zveřejnění.

Žaloba podaná dne 3. července 2018 – de Volksbank v. SRB

(Věc T-406/18)

(2018/C 311/15)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: de Volksbank NV (Utrecht, Nizozemsko) (zástupci: M. van Loopik, A. Kleinhout, A. ter Haar a T. Waterbolk, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí ze dne 12. dubna 2018 o výpočtu příspěvků předem do Jednotného fondu pro řešení krizí za rok 2018 (SRB/ES/SRF/2018/3);
- podpůrně, zrušil výše uvedené sporné rozhodnutí a podle článku 277 SFEU určil, že nařízení Komise v přenesené pravomoci 2015/63 (dále jen „nařízení v přenesené pravomoci“) ⁽¹⁾ je částečně nebo plně nepoužitelné;
- v každém případě uložil SRB náhradu nákladů probíhajícího řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z porušení čl. 103 odst. 2 směrnice 2014/59/EU, ⁽²⁾ čl. 70 odst. 2 nařízení 806/2014 ⁽³⁾ a čl. 4 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci tím, že k určení čistých závazků žalobkyně byly použity neporovnatelné údaje.
 - Ze znění a cílů čl. 103 odst. 2 směrnice 2014/59/EU a čl. 70 odst. 2 nařízení 806/2014 vyplývá, že by SRB měl k výpočtu čistých závazků v souladu s těmito ustanoveními použít údaje ze stejného okamžiku nebo období.
 - Ze znění a cílů čl. 4 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci ve světle směrnice 2014/59/EU a nařízení 806/2014 vyplývá, že SRB musí použít porovnatelné údaje, aby zajistil spravedlivý výpočet příspěvku na základě rizikového profilu banky.

2. Druhý žalobní důvod podpůrně k prvnímu žalobnímu důvodu vychází z porušení čl. 103 odst. 2 a čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59/EU a článku 290 SFEU, neboť nařízení v přenesené pravomoci, v rozsahu, v němž bylo uplatněno ze strany SRB ve sporném rozhodnutí, překračuje zmocnění Evropské komise, což vede k nepoužitelnosti nařízení v přenesené pravomoci podle článku 277 SFEU.
- Nařízení v přenesené pravomoci v rozporu s článkem 290 SFEU doplňuje podstatné prvky směrnice 2014/59/EU.
 - Pokud lze čl. 4 odst. 1, čl. 4 odst. 2 a čl. 16 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci vykládat pouze v tom smyslu, že SRB musí použít neporovnatelné údaje, není nařízení v přenesené pravomoci v celkovém souladu se zněním a cíli směrnice 2014/59/EU.
 - V rozsahu, v němž nařízení v přenesené pravomoci stanoví pravidla pro výpočet základního ročního příspěvku, překračuje nařízení v přenesené pravomoci obsah zmocnění stanoveného v čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59/EU.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality tím, že nebyly správně zohledněny pojištěné vklady žalobkyně.
- Metodika pro výpočet, kterou použil SRB, je nevhodná pro dosažení cílů směrnice 2014/59/EU, nařízení 806/2014 a nařízení v přenesené pravomoci.
 - Metodika pro výpočet, kterou použil SRB, rovněž překračuje rámec toho, co je třeba pro dosažení cílů sledovaných právní úpravou.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení zásady právní jistoty tím, že nebyly správně zohledněny pojištěné vklady žalobkyně.
- Žalobkyně nemohla předvídat výklad nařízení v přenesené pravomoci ze strany SRB.
5. Pátý žalobní důvod vychází z porušení zásady rovného zacházení tím, že nebyly správně zohledněny pojištěné vklady žalobkyně.
- Žalobkyně musí do Jednotného fondu pro řešení krizí zaplatit výrazně vyšší příspěvek než jiné banky o stejné či podobné velikosti a se stejným či podobným rizikovým profilem.

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 11, s. 44).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2014, L 173, s. 190).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014, L 225, s. 1).

Žaloba podaná dne 18. července 2018 – Aeris Invest v. ECB

(Věc T-442/18)

(2018/C 311/16)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Aeris Invest Sàrl (Lucemburk, Lucembursko) (zástupci: S. Chimenos Minguella a G. Ferrer González, advokáti)